

کنار آمدن زندگی با هنجار جدید آموزش!

اصغر ندیری

با تغییرات غیرمنتظره‌ای که بر اثر آن آسیب‌هایی بر نظام تعلیم و تربیت وارد شده‌اند، تحصیل و نگهداری فرزندان نیز دستخوش چالش‌هایی است. مسئولان و خانواده‌ها در پی این رویدادها برای جلوگیری از خسارت‌های جبران‌ناپذیر تعطیلی مدرسه یا مکان‌های آموزشی، به اعمالی دست می‌زنند.

در نیمه‌ی دوم سال ۹۸ فکر نمی‌کردیم با استلزام عملی پدیده‌ی «دوری و دوستی» در قالب «پروتکل یک و نیم متر دوری و ادامه‌ی دوستی»، مواجه شویم و با دوری از جامعه و ماندن در منزل، ادامه‌ی تحصیل در خانه را به تجربه‌ای ویژه بدل کنیم. این وضعیت که قبلاً وضعیتی ناآشنا یا وامانده در لابه‌لای برخی موضوعات کتاب‌ها بود، حال و به پیش‌بینی برخی، ممکن است مدت‌ها با ما باشد و احتمالاً عادی شود. براساس پیش‌بینی‌های رسمی و غیررسمی تخمین زده می‌شود در این وضعیت تقریباً همه‌ی دانش‌آموزان از حضور در مدرسه محروم شوند.

بسیاری از پدران و مادران، شرایط جدید و مراقبت از فرزندان، تبدیل خانه به مدرسه، و وادار کردن فرزندان به انجام تکالیف درسی و کار در منزل را بسیار دشوار می‌بینند. آن‌ها معمولاً در توجه به فرزندان و تلاش برای ایجاد شرایط نسبی قابل تحمل در خانه و پیگیری تحصیل و سلامت روانی

کودکان و در عین حال حفظ شغل، با مشکلاتی مواجهند. چه کنیم که تا حدی از تبعات بحران کنونی در خانه ماندن و تحصیل مجازی فرزندان در خانه بکاهیم؟

کار کردن در خانه شاید بتواند به بزرگ‌ترها اجازه دهد هر روز صبح زود، هنگام خواب‌بودن کودکان، وظایف شغلی خود را انجام دهند، اما این نیز به زیرساخت‌هایی نیاز دارد و برخی فرهنگ‌ها و جوامع نیز به کارایی آن بدبین‌اند.

چه ساعتی همه‌ی اهل خانه باید بیدار شوند؟ من در خانه‌ی خودمان ساعت را روی زمان مناسب و مورد توافق همه کوک کرده‌ام، اما آیا بیرون از خانه‌ی ما هم همه چیز رو به راه است؟ برای تماشای برنامه‌های «تلویزیون» که این روزها از ارکان زندگی شده است، چه برنامه‌ای داریم؟ مطمئناً اگر برنامه‌ای مشترک و همگانی نداشته باشیم، بچه‌ها به سرعت به شرایط غیر برنامه‌ریزی شده روی می‌آورند و آن وقت وادار کردن آنان به درس خواندن تقریباً غیر ممکن می‌شود.

سلاستی مهم است!

زمان‌هایی را برای پیاده‌روی برنامه‌ریزی کنید. خانه‌ها هرچند کوچک، اما محلی امن برای انجام نرمش و ورزش‌های ساده‌اند. قراردادن تحصیل و آموزش در کنار فعالیت‌های منظم جسمی، یادگیری را نیز کنترل می‌کند. در کنار توجه به این ضرورت، زمانی

سخاوتمندانه دست یاری به سوی آن‌ها دراز کنید و راهبرشان باشید. در این صورت، بدانیم که به فرزندان میهن خود کمک کرده‌ایم تا از تحصیل و پیشرفت عقب نیفتند. یادی هم بکنم از آموزگار دخترم که در ایام آموزش مجازی در پی شیوع ویروس کووید ۱۹، خط ارتباطی خود را با خانواده‌های دانش‌آموزان به‌طور آنلاین و ۲۴ ساعته، و بی‌منت و خستگی، بازگذاشته بود و به معنای واقعی کلمه کلاسش دایر بود. او حتی چنان نگاه مهارتی و توسعه‌محوری داشت که گاه برنامه‌های ساده‌ی آشپزی، ساخت کاردستی، خیاطی با پارچه‌های دورریز و نقاشی را با دانش‌آموزانش برگزار می‌کرد. اگر یکی از مخاطبانش دیرتر جواب می‌داد، او با حفظ شأن افراد، سر شوخی را باز می‌کرد و می‌نوشت: «کی خسته است؟» مسلماً کسی نمی‌خواست به جای دشمن باشد. و ما بیشتر در جوابش صورتک خنده و تشویق ارسال می‌کردیم. برای برقراری ارتباط معنادار، زمان را غنیمت بشمارید. یک مثل قدیمی می‌گوید: «خنده بر هر درد بی‌درمان دواست.» معمولاً پذیرش شرایط جدید، به مثابه‌ی یک هنجار، دشوار است، اما اگر بپذیریم زندگی گهگاه شکل‌های دیگر خود را نشان می‌دهد، و اگر به دنبال راه‌هایی تازه برای شناخت مشکل و درمان آن باشیم، این پذیرش برایمان آسان‌تر خواهد بود.

راهم برای درس‌های فوق برنامه و حتی آموزش بهداشت و کنترل مصرف بی‌رویه‌ی آب در نظر بگیرید. الان زمان مناسبی است برای یادگیری بهداشت فردی و جمعی در خانه، و دانش‌آموزان می‌آموزند که آنچه در خانه می‌گذرد، به احتمال زیاد روی افراد دیگری هم اثر دارد.

من، به‌عنوان ولی یا آموزگار دانش‌آموز، با همین چند توصیه و دستورالعمل دوستانه و خودمانی توانستم خودکنترلی را در چند دانش‌آموز اطراف خودم به منصفی ظهور بگذارم. شما هم انجام دهید؛ اما برای ایجاد این خودشکوفایی در کودک، تشویق و جایزه رافراموش نکنید. کم‌کم خواهید دید فرزندان ما چند مهارت جدید به دست آورده‌اند و دارند به آن‌ها عمل می‌کنند: سحرخیزی ایام همه‌گیری؛ رعایت فاصله‌ی امن؛ شست‌وشو و رعایت بهداشت فردی و گروهی با در نظر گرفتن اصل صرفه‌جویی.

فاصله‌ی اجتماعی به معنای فاصله‌گیری نیست

رعایت فاصله‌ی اجتماعی به معنای بی‌توجهی نسبت به سرنوشت و نیازهای دیگران نیست. افرادی هستند که به دلیل گرفت‌و‌گیری‌های مالی یا خانوادگی، در شرایط محرومیت یا نابرخورداری از امکانات آموزش مجازی به‌سر می‌برند. اگر در همسایگی‌تان مادر یا پدری نمی‌تواند از تلفن همراه و اپلیکیشن‌های آموزش مجازی بهره بگیرد، شجاعانه و